

Формъ. Слѣдователно, синтетическо-то понятіе спомага на сознаніе-то чрезъ свое-то съдѣржанье и съотвѣтствува на понятие бытія; а аналитическо-то понятіе спомага на сознаніе-то чрезъ свої-тѣ формъ и съотвѣтствува на понятие-то *отношенія*.

Дѣятелность и свойство на понятія-та; — бытіе и отношеніе,

§. 31.

За да разбираемъ добрѣ каквѣ дѣятелность и какво свойство има понятіе-то отношенія, трѣба по напредъ да кажемъ: що значи *отношеніе*? — То ще каже че *едно какво да е нѣщо* (дѣятелность, или свойства) *се относя* или трѣба *да се отнесе* на друго. Всяко едно нѣщо, сирѣчъ, всяко едно бытіе що съществува въ цѣлій и стройній Божій свѣтъ, трѣба да има едно *строеніе*, едно *стройство* (кое-то Г. Докторъ Петръ Беронъ називава *организъ*); то ще каже че всяко едно вещество трѣба да дѣйствова на едно друго вещество за да може да се строй и да съществува; или пакъ обратно, друго едно вещество трѣба да дѣйствова на него, за да може оно различно да се строй.

Когато едно вещество дѣйствова на едно друго, то мы казвамы че оно има единъ силъ за да дѣйствова и различни-тѣ явленія на това дѣйствіе, називаватъ се *различни дѣятелности*.

Тѣй напримѣръ, мы казвамы че слѣнце-то свѣти, (намъ), огнь-тѣ топли (насъ); или пакъ снѣгъ-тѣ се топи отъ слѣнце-то, дръво-то гори отъ огнь-тѣ и пр. и пр.

Когато же дѣйствіе-то дохожда отъ нѣйдѣ обра-